

باسمه تعالی

پاسخنامه پیش آزمون تشریحی هماهنگ دی ماه

(دوره دوم متوسطه)

تاریخ آزمون: دی ماه ۱۴۰۲

پاسخنامه درس: دین و زندگی (سری ۱)

پایه: دوازدهم (رشته ریاضی و تجربی)

صفحه ۱ از ۲

پاسخ سؤال ۱: (۵/۰ نمره)

سنت امداد عام الهی

(دین و زندگی دوازدهم، درس های ۵ و ۶، صفحه های ۵۵ و ۷۰)

پاسخ سؤال ۲: (۵/۰ نمره)

سنت املاء و استدراج

(دین و زندگی دوازدهم، درس ۶، صفحه ۶۵)

پاسخ سؤال ۳: (۵/۰ نمره)

ذات و چیستی خدا

(دین و زندگی دوازدهم، درس ۱، صفحه ۱۳)

پاسخ سؤال ۴: (هر مورد ۲۵/۰ نمره)

استجاب دعا دلیل بر شنوایی، بینایی، دانایی و علم خداوند است. (ذکر دو مورد از صفات کافی است)

(دین و زندگی دوازدهم، درس ۴، صفحه ۴۸)

پاسخ سؤال ۵: (هر مورد ۲۵/۰ نمره)

الف) درست ب) درست ج) نادرست د) نادرست

(دین و زندگی دوازدهم، درس های ۱، ۳، ۴ و ۵، صفحه های ۹، ۳۰، ۴۹ و ۵۷)

پاسخ سؤال ۶: (هر مورد ۲۵/۰ نمره)

الف) صفات ب) آرامش روحی ج) قضای د) مولد برق با جریان برق
ه) شرک در مالکیت و) اندازه

(دین و زندگی دوازدهم، درس های ۱، ۲، ۳ و ۵، صفحه های ۹، ۱۲، ۲۱، ۳۳، ۵۶ و ۵۷)

پاسخ سؤال ۷: (هر مورد ۲۵/۰ نمره)

الف) ۳ (توفیق الهی)

ب) ۱ (سبقت رحمت بر غضب)

ج) ۵ (امداد عام الهی)

د) ۴ (املاء و استدراج)

(دین و زندگی دوازدهم، درس ۶، صفحه های ۶۹، ۷۱ و ۷۲)

پاسخ سؤال ۸: (۵/۰ نمره)

کسی که اختیار سود و زیان خود را ندارد.

(دین و زندگی دوازدهم، درس ۲، صفحه ۲۳)

پاسخ سؤال ۹: (۵/۰ نمره)

قانونمندی جهان

(دین و زندگی دوازدهم، درس ۵، صفحه ۵۵)

پاسخ سؤال ۱۰: (۵/۰ نمره)

شرک در خالقیت

(دین و زندگی دوازدهم، درس ۲، صفحه ۲۱)

پاسخ سؤال ۱۱: (۵/۰ نمره)

زیرا پاکی و صفای قلب دارند.

(دین و زندگی دوازدهم، درس ۱، صفحه ۱۲)

پاسخ سؤال ۱۲: (۵/۰ نمره)

حسن فاعلی

(دین و زندگی دوازدهم، درس ۴، صفحه ۴۵)

پاسخ سؤال ۱۳: (هر مورد ۲۵/۰ نمره)

به انجام رساندن، پایان دادن، حکم کردن، حتمیت بخشیدن (ذکر دو مورد کافی است).

(دین و زندگی دوازدهم، صفحه ۵۶)

پاسخ سؤال ۱۴: (هر مورد ۵/۰ نمره)

الف) توحید به معنای اعتقاد به خدای یگانه است، یعنی خدا بی همتاست و شریکی ندارد و این بیانگر اصل و حقیقت توحید است.
ب) توفیق به معنای آسان نمودن است. خداوند شرایط و اسباب را برای کسانی که با نیت پاک، قدم در راه حق گذارند و در این راه سعی و تلاش کنند، چنان فراهم می کند که بتوانند آسان تر به هدف برسند. این امداد خاص خدا را توفیق الهی می نامند.

(دین و زندگی دوازدهم درس های ۲ و ۶، صفحه های ۱۹، ۷۱)

پاسخ سؤال ۱۵: (هر مورد ۲۵/۰ نمره)

الف) گزینه ۲

ب) گزینه ۳

(دین و زندگی دوازدهم، درس های ۲ و ۶، صفحه های ۲۰، ۶۵ و ۶۸)

پاسخ سؤال ۱۶: (۱ نمره)

هر کس با اراده و اختیار خود راه حق و یا باطل را برگزیند، بتواند از امکاناتی که خداوند در اختیارش قرار داده است استفاده کند تا در همان مسیری که انتخاب کرده است، به پیش رود و باطن خود را آشکار کند. در واقع خداوند برای هر دو گروه امکانات و لوازم رسیدن به خواسته ها و هدف های هر دو گروه را یکسان فراهم کرده است. حال کسی که راه حق را برگزیند لوازم و امکانات رسیدن به حق را می باید و مراتب کمال را می پیماید و کسی که فقط دنیا را انتخاب کرده و برای آن تلاش می کند، همان را به دست می آورد.

(دین و زندگی دوازدهم، درس ۶، صفحه ۷۴)

پاسخ سؤال ۱۷: (۱ نمره)

هر کدام از ما خودمان را مسئول کارهایی می دانیم به همین جهت آثار و عواقب آن را می پذیریم و اگر به کسی زیان رسانده ایم، آن را جبران می کنیم. عهدها و پیمان ها نیز بر همین اساس استوار هستند. بنابراین اگر کسی پیمان شکنی کند و مسئولیتش را انجام ندهد، خود را مستحق مجازات می داند.

(دین و زندگی دوازدهم، درس ۵، صفحه ۵۴)

پاسخ سؤال ۱۸: (۱ نمره)

اگر کسی دل به هوای نفس (بت درون) سپرده و او را معبود خود قرار دهد و اوامرش را به فرمان های خدا ترجیح دهد یا در پی کسب رضایت قدرت های مادی و طاغوت ها (بت درون) برآید، چنین شخصی گرفتار شرک عملی شده است.

(دین و زندگی دوازدهم، درس ۳، صفحه ۳۳)

پاسخ سؤال ۱۹: (۱ نمره)

میان معرفت به خدا و ایمان به او پیوند محکمی برقرار است. همچنین میان ایمان به خدا و اخلاص ارتباط دقیقی است. پس هر چه معرفت انسان به خدا بیشتر شود، به افزایش درجه اخلاص کمک خواهد کرد. بنابراین خوب است ساعاتی را صرف تفکر در آیات و نشانه های الهی کنیم.

(دین و زندگی دوازدهم، درس ۴، صفحه ۴۵)

پاسخ سؤال ۲۰: (۱ نمره)

بله، زیرا خداوند، حقیقتی نامحدود دارد، در نتیجه ذهن ما نمی تواند به طبیعت او احاطه پیدا کند و ذاتش را شناسایی نماید با اینکه ما به وجود خداوند به عنوان آفریدگار جهان پی می بریم و صفات او را می توانیم بشناسیم اما نمی توانیم ذات و چیستی او را دریابیم.

(دین و زندگی دوازدهم، درس ۱، صفحه های ۱۲ و ۱۳)

پاسخ سؤال ۲۱: (هر مورد ۵/۰ نمره)

- ۱- هر مسلمانی که مانند آنها نمی اندیشند را مشرک و کافر می خوانند.
- ۲- گاه کشتن او را واجب می شمارند.
- ۳- توسل به پیامبران و معصومین شرک است.
- ۴- طلب دعا و شفیع قرار دادن دیگران برای اینکه خدا انسان را به پیامبران ببخشد، شرک است.

(ذکر دو مورد کافی است.)

(دین و زندگی دوازدهم، درس ۲، صفحه ۲۴)